

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Paa § 26 II. 22. findes opført et Forslag til en Bevilling paa 15,000 Kr. til Forberedelse og Afholdelse af et nordisk Haandværker- og Industrimøde i Kjøbenhavn i Sommeren 1900. I Anmærkningerne til Finansloven findes aftrykt en Skrivelse fra Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, hvori den motiverer dette Andragende og Betydningen af et saadant Møde ved at henvise til, hvad man har diskuteret for omtrent 30 Aar siden. I 1872 blev der holdt et lignende Møde i Forbindelse med den da stedfindende Udstilling i Kjøbenhavn, ligesom der senere hen i 1897 afholdtes et Møde i Stockholm i Forbindelse med den der stedfindende Udstilling. Nu mener man, at det vil have sin Betydning, at der holdes et Møde i Kjøbenhavn i det sidste Aar af dette Aarhundrede, og man ønsker at faa Statstilskud dertil. I den Skrivelse, hvori Andragendet fremsættes, gør man særlig opmærksom paa, at det næppe kan være for sangvinsk at antage, at der paa dette Møde kan blive lagt et Grundlag til et i mange Henseender betydningsfuldt praktisk Samarbejde mellem Haandværkere og industridrivende i de nordiske Lande, og man føjer til, at Jordbunden i de senere Aar er forberedt paa forskellig Maade. Jeg hilser som Regel Forslag om Bevillinger af den Art med en vis Tilfredsstillelse, selv om det er med et stille Suk, at jeg maa se paa den Slags Forslag, idet jeg næsten altid ser, at Forslag til Statsunderstøttelse til Borgerne gaa ud paa Understøttelse af Foreninger af Mestres, Fabrikanters og Arbejdsgiveres, Folk i selvstændige og gode Stillinger og Folk, som have betydelig større økonomisk Evne til at bære deres Sag frem end den store Del af Befolkningen, som maa ernære sig ved at udføre Arbejde for Løn. Imidlertid er der ved denne Bevilling dette at bemærke, at naar der er henvist til et praktisk Samarbejde, og at et saadant har fundet Sted i de sidste Aar, saa er det mest praktiske Samarbejde, jeg erindrer, dette, at Haandværksmestres og Fabrikanters f. Eks. i Stockholm og Kristiania have paa Henstillinger af herværende organiserede Arbejdsgivere besluttet ikke at ville anvende danske Arbejdere under den Lockout, som har fundet Sted her i Sommer. Nu skal jeg heller ikke opholde mig ved, hvorvidt det er rigtigt eller ikke rigtigt; det vil jeg lade de paagældende selv om at afgøre, men det er bestandig blevet sagt, at man ikke kunde give Arbejdernes organiserede Fagforenin-

ger som saadanne nogen direkte Støtte fra Statens Side, fordi det var Kamporganisationer med en ensidig Opfattelse. Jeg husker saaledes, at det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) en Gang meget stærkt her fremhævede, at det var socialistiske Foreninger, og at man derfor ikke kunde støtte dem. Det lader jeg nu for Øjeblikket staa ved sit Værd, men jeg synes, man ikke kan anlægge den Betragtningssmaaade, at fordi nogle Borgere nære socialdemokratiske Anskuelse, skulle de være afskaarne fra al Støtte til deres Formaal, naar man i øvrigt under lignende Vilkaar yder saadan til Borgere, som nære Højre- eller Venstreanskuelse. Jeg er ganske sikker paa, at det ikke er det, man har villet lægge til Grund fra Regeringens Side. Jeg tror heller ikke, at det hidtil har ligget til Grund for de givne Bevillinger, men man har blot ment, at Arbejdsgiverne gennem deres Organisationer havde Formaal, som ikke alene kom dem selv, men ogsaa andre til gode, og at Arbejdsgiverne ikke som Organisation i samme Forstand deltog i de sociale Kampe som Arbejderne. Men naar vi nu vide, at fremragende Medlemmer af Fællesrepræsentationens Bestyrelse i 1897 vare oppe i Stockholm og arbejdede ivrigt for at faa dannet en Arbejdsgiverforening der efter samme Mønster som den, vi kende herhjemme, og det endvidere er en Kendsgerning, at danske Arbejdere, som vare udelukkede her og rejste op til Sverige og Norge, ikke kunde finde Beskæftigelse, fordi danske Arbejdsgivere havde anmodet om, at danske Arbejdere ikke maatte blive beskæftigede, mener jeg, at dette er urigtigt, og at det i ethvert Tilfælde maa tages under nøje Overvejelse, om det er rigtigt, at Staten her støtter Arbejdsgiverne Organisationer. Man vil maaske sige, at der her er Tale om Fællesrepræsentationer og ikke om Arbejdsgiverforeninger, men begge disse Foreninger have dog i Virkeligheden de samme Medlemmer. Jeg synes, at saa længe man holder strengt paa ikke at ville støtte Arbejdernes Organisationer, fordi disse ere Kamporganisationer, der arbejde for bestemte Formaal, som man ikke finder rigtige, saa længe bør man heller ikke udvide den Støtte, man yder til Haandværksmestres og til Fabrikanters.

Det vil være ganske naturligt, naar jeg har gjort disse Bemærkninger, at jeg særlig efter den Fremstilling, som allerede er givet af forskellige Talere i de forløbne Dage, ogsaa siger nogle Ord om den store Strid, som har været i Sommer, om den